

Standardy ochrony małoletnich w Regionalnym Centrum

Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie

Preambuła

Niniejszy dokument stanowi realizację obowiązku prawnego¹ wdrożenia standardów ochrony małoletnich, a jednocześnie stanowi wyraz starań Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie (dalej RCKiK) o stworzenie bezpiecznego i przyjaznego środowiska dla małoletnich, którzy mogą przebywać w placówce celem oddania krwi, wykonania badań lub wzięcia udziału w wycieczkach, których zadaniem jest promowanie idei krwiodawstwa oraz zapoznanie z drogą dawcy, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa i dostosowania treści do wieku uczestników. Pracodawca, jakim jest RCKiK, w duchu społecznej odpowiedzialności uznaje swoją odpowiedzialność za promowanie i szanowanie praw dzieci, a także dba o przestrzeganie zasad ochrony małoletnich we wszystkich aspektach działalności.

§ 1. Zapisy ogólne

1. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następujące definicje:
 - a) Małoletni, dziecko – oznacza każdą osobę poniżej 18 roku życia;
 - b) Personel – ogół pracowników pracodawcy, jak też osoby wykonujące w sposób stały czynności w RCKiK na innej podstawie prawnej, niż umowa o pracę, wykonujący jakąkolwiek działalność medyczną na rzecz małoletniego lub inną związaną z rozwijaniem zainteresowań małoletniego;
 - c) Pracodawca – Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie;
 - d) Kierownictwo – osoba kierująca działalnością operacyjną pracodawcy, zgodnie z postanowieniami Statutu Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie;
 - e) Opiekun dziecka - przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic² albo opiekun³; albo rodzic zastępczy⁴; opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych)⁵
 - f) Krzywdzenie dziecka – każda forma naruszenia integralności psychofizycznej dziecka, w szczególności popełnienie przestępstwa na jego szkodę, stosowanie wobec niego

¹ Niniejszy dokument stanowi realizację obowiązków określonych w art. 21 oraz rozdziale 3a ustawy z 13.05.2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz.U. z 2024 r. poz. 560).

² W rozumieniu art. 98 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

³ W rozumieniu art. 155 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

⁴ W rozumieniu art. 112¹ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

⁵ W rozumieniu art. 25 ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

przemocy domowej, zaniedbanie potrzeb dziecka, działanie lub zaniechanie, a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju;

- g) Dokument, standardy ochrony małoletnich – niniejszy dokument.
- 2. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a) Istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem lub popełniono przestępstwo;
 - b) Doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. kary fizyczne, poniżanie;
 - c) Doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

§ 2. Bezpieczna rekrutacja personelu

1. Pracodawca zatrudniając lub dopuszczając pracownika do wykonywania działalności medycznej na rzecz małoletniego lub innej związanej z rozwijaniem zainteresowań małoletniego, dokonuje weryfikacji jego niekaralności w następujący sposób:
 - a. Sprawdza, czy dane pracownika nie zostały zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
 - b. Pobiera od tej osoby informację o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 1939), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego [*dotyczy obcokrajowców, którzy pobierają również stosowną informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa*].
 - c. Pobiera od tej osoby oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa [*państwo obywatelstwa - dotyczy obcokrajowców*], składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Za kraj zamieszkania uważa się kraj, w którym osoba przebywała dłużej niż 3 miesiące. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 1.
 - d. Pobiera od tej osoby informację o niekaralności pobraną z rejestrów karnych państw wskazanych w punkcie c.
 - e. W przypadku, gdy kraj o którym mowa w punkcie c. nie prowadzi rejestru karnego lub nie wydaje z niego informacji pobiera oświadczenie

o niekaralności, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 2.

2. Weryfikacja niekaralności pracownika zatrudnionego do wykonywania działalności medycznej na rzecz małoletniego lub innej związanej z rozwijaniem zainteresowań małoletniego ma miejsce jednokrotnie, tj. przed skierowaniem go do wykonania ww. działalności wobec małoletnich i nie jest ponawiana, chyba że co innego wynika z przepisów prawa. Weryfikuje się także pracowników skierowanych do wykonywania działalności medycznej na rzecz małoletniego lub innej związanej z rozwijaniem zainteresowań małoletniego po raz pierwszy od dnia wejścia w życie niniejszego dokumentu, nawet jak pozostają w stosunku pracy od dłuższego czasu.
3. Pozostałych pracowników pracodawcy nie weryfikuje się pod kątem niekaralności za przestępstwa przeciwko dzieciom, chyba że dany pracownik zostanie wyznaczony po raz pierwszy do wykonywania działalności medycznej na rzecz małoletniego lub innej związanej z rozwijaniem zainteresowań małoletniego

§ 3. Procedury interwencji

A. Zapisy ogólne

1. Krzywdzenie dzieci może przybierać różne formy, a ich sprawcami mogą być zarówno osoby dorosłe będące członkami personelu pracodawcy, członkowie rodziny dziecka, jak i osoby trzecie.
2. Sprawcami krzywdzenia dziecka mogą być także inne dzieci, w tym dzieci, z którymi małoletni ma kontakt poza RCKiK.
3. Krzywdzenie dziecka może przyjąć formę:
 - a. Popelnienia przestępstwa na jego szkodę⁶;
 - b. Przemocy domowej – sprawcami mogą być dorośli domownicy dziecka⁷. Dziecko jest pokrzywdzone przemocą także gdy jest świadkiem przemocy, a samo jej bezpośrednio nie doznaje;

⁶ W przypadku popelnienia przestępstwa lub wykroczenia przez osobę poniżej 17 roku życia, tj. poniżej wieku odpowiedzialności karnej, stosuje się wobec takiej osoby odpowiedzialność wynikającą z ustawy z 9.06.2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz.U. z 2024 r. poz. 978), a popelniony czyn określa się mianem „czynu karalnego”.

⁷Art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 424 ze zm.), pod pojęciem osoby stosującej przemoc domową - należy przez to rozumieć pełnoletniego, który dopuszcza się przemocy domowej wobec osób, o których mowa w pkt 2.

Art. 2 ust. 1 pkt 2 tejże ustawy:

"osoba doznająca przemocy domowej - należy przez to rozumieć:

- a) małżonka, także w przypadku gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione, oraz jego wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,*
- b) wstępnych i zstępnych oraz ich małżonków,*
- c) rodzeństwo oraz ich wstępnych, zstępnych i ich małżonków,*
- d) osobę pozostającą w stosunku przysposobienia i jej małżonka oraz ich wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,*
- e) osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,*

- c. Zaniedbania potrzeb życiowych dziecka – takich jak m.in. odpowiednie ubranie, wyżywienie bądź leczenie. Sprawcami mogą być rodzice lub opiekunowie dziecka;
- d. Innej formy krzywdzenia, takiej jak np. dyskryminacja lub prześladowanie.
4. Osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji jest Dyrektor RCKiK w Rzeszowie. Dyrektor może wyznaczyć do tego zadania swoich zastępców, tj. Zastępcę Dyrektora ds. Lecznictwa oraz Zastępcę Dyrektora ds. Administracyjno-Technicznych.
5. W przypadku, gdy osobą krzywdzącą dziecko jest kierownictwo pracodawcy, wówczas interwencję prowadzi pracownik skierowany do wykonywania działalności medycznej na rzecz małoletniego lub innej związanej z rozwijaniem zainteresowań małoletniego.
6. W przypadku zagrożenia życia i zdrowia dziecka należy niezwłocznie zawiadomić odpowiednie służby, dzwoniąc pod numer 112.
7. Każdy pracownik powinien niezwłocznie reagować na każdy przypadek krzywdzenia dzieci, niezależnie od tego kto jest sprawcą krzywdzenia. Reakcja powinna obejmować co najmniej poinformowanie pracownika skierowanego do wykonywania działalności medycznej na rzecz małoletniego lub innej związanej z rozwijaniem zainteresowań małoletniego, lub kierownictwa pracodawcy o zaobserwowanym problemie bądź na poinformowaniu odpowiednich służb w przypadku powzięcia wiadomości o sytuacji grożącej życiu i zdrowiu dziecka bądź objętej prawnym obowiązkiem zgłaszania podejrzenia popełnienia przestępstwa⁸. W przypadku, gdy zdarzenie objęte jest prawnym obowiązkiem zgłaszania, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, kierownictwo pracodawcy powinno być poinformowane o zdarzeniu równoległe z lub po zawiadomieniu służb (Policja, prokuratura).

B. Krzywdzenie ze strony dorosłego

1. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka należy sporządzić pisemne zawiadomienie i przesłać je do odpowiedniej jednostki Policji lub prokuratury. W zawiadomieniu należy zwięźle opisać przebieg zdarzenia, w tym osoby uczestniczące. Gdy jest wiadome, gdzie doszło do przestępstwa, wówczas należy przesłać zawiadomienie do jednostki właściwej dla miejsca popełnienia przestępstwa, gdy jednak nie mamy takiej wiedzy, zawiadomienie przesyła się do jednostki właściwej dla siedziby pracodawcy.

f) osobę wspólnie zamieszkującą i gospodarującą oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,

g) osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej lub fizycznej niezależnie od wspólnego zamieszkiwania i gospodarowania,

h) małoletniego

- wobec których jest stosowana przemoc domowa.

⁸ Art. 240 Kodeksu karnego nakłada obowiązek powiadomienia prokuratora lub policji na każdego, kto ma wiarygodną wiadomość o karalnym przygotowaniu, usiłowaniu lub dokonaniu m.in. tych czynów: zabójstwo (art. 148 k.k.), spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (art. 156 k.k.), zgwałcenia małoletniego poniżej 15 r. ż., zbiorowe, „kazirodzce” lub zgwałcenie ze szczególnym okrucieństwem (art. 197 § 3 lub § 4 k.k.), seksualne wykorzystanie niepełnoletniości lub bezradności (art. 198 k.k.), seksualne wykorzystanie małoletniego poniżej lat 15 (art. 200 k.k.). Niedopełnienie tego obowiązku jest zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 3.

2. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony rodziców, opiekunów prawnych lub innych domowników:
 - a. gdy zachowanie wobec dziecka stanowi przemoc domową⁹ należy wszcząć procedurę Niebieskie Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta - A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkania osoby doznającej przemocy domowej,
 - b. gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) - należy wystąpić do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny.
3. W przypadku, gdy doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka ze strony rodziców lub opiekunów prawnych należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację dziecka.
4. W przypadku gdy doszło do krzywdzenia dziecka niebędącego przestępstwem ze strony pracownika (np. naruszenia zasad bezpiecznych relacji mniejszej wagi) należy przeprowadzić rozmowę dyscyplinującą z pracownikiem i w razie braku poprawy rozwiązać umowę z pracownikiem za wypowiedzeniem. W przypadkach poważnych należy rozwiązać umowę z pracownikiem bez zachowania okresu wypowiedzenia.

C. Krzywdzenie ze strony rówieśnika

1. W przypadku podejrzenia czynu karalnego na szkodę dziecka lub dokonanie innej formy krzywdzenia (np. prześladowanie w internecie) należy poinformować właściwy sąd rodzinny i nieletnich lub jednostkę Policji o potrzebie wszczęcia postępowania w sprawach nieletnich poprzez pisemne zawiadomienie. W zawiadomieniu należy zwięźle opisać przebieg zdarzenia, w tym osoby uczestniczące. Gdy jest wiadome, gdzie mieszka nieletni dokonujący krzywdzenia, wówczas należy przesłać zawiadomienie do jednostki właściwej dla jego lub jej miejsca zamieszkania, gdy jednak nie mamy takiej wiedzy (ponieważ krzywdzenie ma miejsce poza RCKiK), zawiadomienie przesyła się do jednostki Policji lub sądu właściwych dla siedziby pracodawcy.

D. Wsparcie po ujawnieniu krzywdzenia

1. Po ujawnieniu krzywdzenia dziecka organizuje się spotkanie z jego niekrzywdzącymi rodzicami lub opiekunami, którym przekazuje się informację o zdarzeniu i o potrzebie zasięgnięcia specjalistycznego wsparcia. Dziecku i jego niekrzywdzącemu opiekunowi przekazuje się listę lokalnych organizacji i instytucji,

⁹ Przemoc domowa to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę. Do wszczęcia procedury nie jest wymagana zgoda osoby doznającej przemocy ani osoby stosującej przemoc.

do których można się zgłosić o pomoc, wraz z danymi teleadresowymi [np. lokalne organizacje pozarządowe, lokalne ośrodki pomocy społecznej].

E. Rejestr interwencji

1. Pracodawca prowadzi rejestr interwencji w formie pisemnej, wypełniając dla każdego przypadku kartę interwencji. Jedną kartę interwencji wypełnia się dla jednego dziecka. Wzór karty interwencji stanowi załącznik nr 4.

§ 4. Zasady bezpiecznych relacji

Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi

1. Każde działanie realizowane przez pracowników wobec dzieci powinno być kierowane najlepszym interesem dzieci.
2. Pracownik traktuje każdego małoletniego z szacunkiem oraz cierpliwością, słucha uważnie dziecka i udziela mu odpowiedzi adekwatnych do wieku małoletniego i danej sytuacji.
3. Pracownikowi nie wolno rejestrować wizerunku dzieci bez ich wiedzy i zgody, jak i zgody kierownictwa pracodawcy.
4. Pracownik ma obowiązek szanować prawo dziecka do prywatności. Należy poinformować dziecko o tym, że ma prawo do poufności ze strony personelu medycznego, jeśli dana informacja nie zagraża życiu lub zdrowiu dziecka i dotrzymanie poufności nie wiąże się ze złamaniem prawa. Jeśli zajdzie potrzeba ochrony dziecka bądź wystąpi inna sytuacja, z którą wiąże się ujawnienie określonych danych na temat dziecka, należy go o tym jak najszybciej powiadomić, wyjaśniając sytuację.
5. Pracownikowi nie wolno stosować wobec małoletnich przemocy w żadnej formie.
6. Niedozwolone jest stosowanie zarówno przemocy fizycznej, jak też seksualnej (w tym przemocy związanej z dotykiem lub inną formą kontaktu fizycznego, przemocy słownej, przemocy rozumianej też jako żarty z podtekstem seksualnym lub komentowanie wyglądu lub ubioru dzieci w sposób seksualny, jak też przemocy związanej z użyciem środków porozumiewania się na odległość, rozumianej np. jako wysyłanie wiadomości lub zdjęć o charakterze seksualnym) i przemocy psychicznej (w szczególności nie jest dozwolone krzyczenie, poniżanie, wyzywanie, zawstydzanie, obmawianie lub inne zachowania świadczące o umniejszaniu lub wykluczeniu).
7. Dozwolone jest użycie krzyku wobec dziecka, gdy wymaga tego sytuacja związana z ostrzeżeniem dziecka przed niebezpieczeństwem.
8. Pracownikowi nie wolno stosować wobec małoletnich dyskryminacji w żadnej formie.
9. Pracownik zachowuje wrażliwość kulturową, szanuje i równo traktuje każde dziecko bez względu na jakiegokolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby.

10. Pracownik powinien wysłuchać zdania małoletnich w sprawach ich dotyczących i uwzględnić je w miarę możliwości organizacyjnych pracodawcy.
11. Pracownikowi nie wolno częstować dzieci używkami (papierosy, alkohol, narkotyki), także poza zakładem pracy.
12. Pracownikowi nie wolno angażować się w relacje seksualne lub romantyczne z małoletnimi, także gdy różnica wieku między pracownikiem a małoletnim jest niewielka.
13. Pracownik powinien unikać używania wulgarnego języka lub języka nacechowanego seksualnie w obecności dzieci.
14. Pracownik powinien unikać niestosowanego kontaktu fizycznego z małoletnimi (np. kontakt nieprzyzwoity, naruszający integralność cielesną, w tym brutalne zabawy fizyczne lub żarty tego typu).

§ 5. Przygotowanie personelu do stosowania standardów oraz monitoring ich stosowania

1. Wszyscy pracownicy są uważni na kwestie znajomości i przestrzegania niniejszego dokumentu.
2. W przypadku dostrzeżenia nieprawidłowości w zakresie stosowania lub znajomości standardów ochrony małoletnich każdy pracownik powinien zareagować poprzez zwrócenie uwagi osobie dokonującej naruszenia, a także poinformować osobę odpowiedzialną za ochronę małoletnich u pracodawcy.
3. Dyrektor RCKiK jest odpowiedzialny za realizację i propagowanie standardów ochrony małoletnich. W ramach delegowania uprawnień wyznacza inną osobę do realizacji tych zadań.
4. Osoba, o której mowa w ust. 3, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji standardów ochrony małoletnich, reagowanie na sygnały naruszeń, prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w niniejszym dokumencie.
5. Standardy ochrony małoletnich muszą być znane i stosowane przez cały personel.
6. Każdy pracownik i inna osoba wykonująca pracę na innej podstawie niż umowa o pracę, zobowiązana jest do zapoznania się z dokumentem standardów ochrony małoletnich, co potwierdza podpisaniem stosownego oświadczenia. Oświadczenia zostają włączone do akt osobowych, w przypadku gdy dotyczą innych osób, niż pracownicy do dokumentacji umów cywilnoprawnych. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 3.
7. Pracownik odpowiedzialny za standardy ochrony małoletnich cyklicznie, nie rzadziej niż raz na 2 lata dokonuje przeglądu treści dokumentu pod kątem ich aktualności w zakresie przepisów prawa, a także funkcjonalności w zakresie ochrony dzieci i potrzeb organizacyjnych pracodawcy. Przegląd standardów może być poprzedzony rozmowami z pracownikami lub przeprowadzeniem ankiety wśród personelu, co do

znajomości standardów i oceny ich funkcjonowania. Pracownik ten bierze pod uwagę również ewentualne zgłoszenia dokonane przez personel w oparciu o ustęp 2 niniejszego paragrafu, a także rejestr interwencji przeprowadzonych do dnia przeglądu. W przypadku konieczności wprowadzenia zmian do niniejszego dokumentu, pracownik ten niezwłocznie informuje o tym Dyrektora RCKiK przedkładając propozycję zmian w treści standardów.

§ 6. Zapisy końcowe

1. W zakładzie pracy nie udostępnia się małoletnim internetu, zarówno w formie sieci bezprzewodowej, jak też urządzeń z wolnym dostępem do internetu, będących własnością pracodawcy. Pracodawca nie kontroluje tego, w jaki sposób małoletni korzystają z internetu we własnych urządzeniach. Korzystanie z urządzeń przez dzieci musi być zgodne z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy, jak też innymi przepisami wewnętrznymi, przyjętymi u pracodawcy.
2. Niniejszy dokument, jak i jego ewentualne aktualizacje będą opublikowane na stronie internetowej pracodawcy, dostępne do wglądu w sekretariacie RCKiK oraz wywieszane na tablicy ogłoszeń.
3. W oparciu o standardy ochrony małoletnich opracowano ich wersję skróconą, sporządzoną w sposób zrozumiały dla dzieci, zawierającą informacje istotne dla małoletnich. Skrócona wersja standardów stanowi załącznik nr 5.

DYREKTOR
Regionalnego Centrum
Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa
w Rzeszowie
dr h. c. z dr. Ewa Zaczynska

Oświadczenie o krajach zamieszkania

.....
Miejscowość, data

Oświadczam, że w okresie ostatnich 20 lat zamieszkiwałam/em w następujących państwach, innych niż Rzeczypospolita Polska i/lub państwo obywatelstwa [*niepotrzebne skreślić*] /nie zamieszkiwałam/em [*niepotrzebne skreślić*] w państwach innych niż Rzeczypospolita Polska i/lub państwo obywatelstwa [*niepotrzebne skreślić*]:

1.

2.

oraz jednocześnie przedkładam informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi / informację z rejestrów karnych/ oświadczenie o niekaralności [*niepotrzebne skreślić*].

Jestem świadoma/y odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
Imię i nazwisko

Załącznik nr 2 do Standardów Ochrony Małoletnich

Oświadczenie o niekaralności składane w przypadku, gdy kraj trzeci nie prowadzi rejestru karnego lub nie wydaje z niego informacji

.....
Miejscowość, data

Ja,,

nr PESEL/ nr paszportu
.....*[dotyczy obcokrajowców nieposiadających nr PESEL]*,

oświadczam, że w państwie nie jest prowadzony rejestr karny/ nie wydaje się informacji z rejestru karnego *[niepotrzebne skreślić]*.

Oświadczam, że nie byłam/em prawomocnie skazana/y w państwie/ach *[wymienić]* za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się takich czynów zabronionych, oraz że nie nałożono na mnie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Jestem świadoma/y odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
Imię i nazwisko

Załącznik nr 3 do Standardów Ochrony Małoletnich

Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony małoletnich

.....

Miejscowość, data

Oświadczam, że zapoznałam/em się z dokumentem „Standardy ochrony małoletnich” przyjętym w Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

Imię i nazwisko

Karta interwencji

1. Imię i nazwisko dziecka	
2. Przyczyna interwencji (co się wydarzyło)	
3. Osoba zawiadamiająca o krzywdzeniu	
4. Opis podjętych działań	
5. Kontakt z opiekunami dziecka (daty, forma, przedmiot spotkania/kontakt)	
6. Forma podjętej interwencji np. (zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wnioski o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, inne)	
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję i data interwencji)	
8. Wyniki interwencji (jeśli wiadomy)	

**Wersja skrócona standardów ochrony małoletnich
w Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie**

W Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie (RCKiK) dbamy o Twoje bezpieczeństwo i szanujemy Twoje prawa. Chcemy, abyś czuł/a się u nas bezpiecznie i wiedział/a, że zawsze możesz liczyć na pomoc.

1. Kiedy odwiedzasz RCKiK, zawsze wchodzisz tam razem z mamą albo tatą. Rodzice będą przy Tobie przez cały czas, żebyś czuł się bezpiecznie. Jeśli natomiast przyjechałeś do RCKiK na zorganizowaną wycieczkę ze swoją klasą, to nie musisz się martwić – zawsze będzie z Wami Wasz nauczyciel albo wychowawca, który się Tobą zaopiekuje.
2. Zanim oddasz krew do badań albo krew, która pomoże Tobie lub Twojemu rodzeństwu, lekarz wszystko Ci dokładnie wyjaśni. Opowie, co będzie robił i jak krok po kroku będzie wyglądała Twoja wizyta w Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie. Dzięki temu będziesz wiedzieć, czego się spodziewać, i poczujesz się spokojniej.
3. W Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie możesz zadawać pytania wszystkim osobom, które tam spotkasz (lekarzom, pielęgniarkom, rejestratorom medycznym, diagnostom laboratoryjnym, technikom analityki medycznej i innym). Chętnie odpowiedzą na Twoje pytania i wszystko wyjaśnią, żeby Ci pomóc i rozwiązać Twoje wątpliwości.
4. Pamiętaj, że to, co Ci dolega, czego się boisz lub co sprawia, że się wstydzisz, jest bardzo ważne. Jeśli podzielisz się tym z lekarzem, będzie mógł lepiej Ci pomóc i zadbać o Twoje zdrowie.
5. Dzieci nie mają dostępu do Wi-Fi w naszym centrum.
6. Twoje prawa:
 - Masz prawo być szanowanym/ą i traktowanym/ą z troską.
 - Nikt nie może Cię krzywdzić, wyśmiewać, ani poniżać.
 - Twój wygląd, ubranie czy zachowanie nie mogą być komentowane w sposób, który Cię zawstydza.
 - Twoje dane i wizerunek (zdjęcia) są chronione – nikt nie może ich używać bez Twojej zgody i zgody Twojego opiekuna.
7. Jak się zachowujemy wobec Ciebie?
 - Zawsze traktujemy Cię z szacunkiem i cierpliwością.
 - Jeśli coś robimy, to dla Twojego dobra.
 - Nie wolno nam stosować przemocy – fizycznej, psychicznej ani słownej.
 - Nie wolno nam żartować z Twojego wyglądu, wieku czy sytuacji.
 - Możemy podnieść głos tylko wtedy, gdy jest to konieczne, by ostrzec Cię przed niebezpieczeństwem.

8. Gdy coś Cię martwi:

- Jeśli ktoś Cię krzywdzi, możesz powiedzieć o tym pracownikowi RCKiK – jesteśmy tu, by Ci pomóc.
- Gdyby coś złego wydarzyło się w Twoim domu, również możesz o tym powiedzieć – poinformujemy odpowiednie osoby, które Cię wesprą.
- Jeśli zauważysz, że inni są traktowani źle, powiedz o tym nam lub swojemu opiekunowi.

9. W razie potrzeby:

- Możesz zawsze poprosić o pomoc pracownika.
- W razie nagłego zagrożenia życia zadzwoń pod numer **112** – to telefon alarmowy.
- Jeśli potrzebujesz pomocy lub wsparcia możesz zadzwonić o każdej porze dnia i nocy na następujące numery telefonów:
 - **116 111** – Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży
 - **800 12 12 12** – Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka
 - **800 080 222** – Bezpłatna, całodobowa infolinia dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli (Ministerstwo Edukacji Narodowej)
 - **800 120 002** – Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”

W RCKiK troszczymy się o Ciebie! Jeśli coś jest nie tak, nie bój się mówić. Jesteśmy tu, by pomóc.